

MAGYAR KURIR.

Bécs, Pénteken, Februárius' 8 dikán, 1825.

Török Birodalom.

Azon történeteknek leírása, mellyek a Görög Országi Ujságlevelek szerént Dec. 17-dikéig eléfordultak, így folytatattik ezen levelekben: — „

„Hydra Dec. 10-dikén: „Megérkezvén a' Direktoriummal tartó sergek a' Goura, Karatasso, 's mások vezérlése alatt Corinthus' vidékéire, ennek ostromlását Colocotroni, Delijanni, Nikita, 's a' több vélektartó támadok azonnal félbe szakasztották. A' Direktorium egy Senatus-Consultumnak ereje szerént a' maga tagjai közzül Coletti nevűt rendelte armádája vezérére, a' kinek bölcsességétől 's okos beszéllési tehetségétől nem keveset reménl. Más két Direktoriális Generalisok Hatzichristós 's Vassós pedig Tripolicházhoz rendeltettek, hogy azon rebellis serget, a' melly ezen várost megszállotta, onnét kergessék-el. Direktorium része az eléfordult meghasonlások mellett is erősebb a' többinél, 's kivált az olta, hogy az Elölülő Conduriotti Hydráról Napolidi-Romániába vissza érkezett 's innét a' Görögökhöz proklamatiót bocsátott, melly által ő telyesen visszanyerte a' közönség' szívét a' Direktorium' és haza' ügyéhez.“

Ugyan ezen Hydrai ujság írja Napolidi-Romániából Dec. 12-dikén, hogy Argos mellett Vryssaki tájján 11-dikben heves verekedés történt a' támadók és patrióták között, melyben azok telyesen megverettetvén magokat a' Parthenion hegyci salá vonták-el, 's ennek keskeny torlai

között akartak megnyomúlni. Az ő Vezérek Deliani Miklós megsebesedett 's minden bagázsáját 's lovait elvesztette. A' patrióták egy olly kémet fogtak-el, a' ki megvallotta, hogy őtet Colokotroni a' végre küldötte-el, hogy keressen valami módot a' Hatzichristós 's Vassós' méreggel való megéttetéssekre.

Egy levélben, a' mellyet Napolihól Dec. 17-dikéről bocsátott közre a' Hydrai ujság, így szoll a' tudósító: — „

„Az Országlószék által látta, hogy jámbor eszközök 's okos beszéd által el nem érheti célját; és hogy minékutánna az olaj semmit se használt, csípő etzetet kellessék elővenni: erre nézve megparancsolta, hogy azon 800 Rebelliseket a' kik Agios-Georgios mellett Notarapoulónak 's Nikita-Stamateloupónak vezérléssek alatt össze gyülekeztek, Goura 's Karatasso Generalisok sietve támadják-meg. Ezen parancsolat azonnal munkába is vétetett, 's a verekedés reggeltől fogva estvig tartott, de semmi véghatározású következése nem lehetett. A' verekedés Dec. 14-kén történt. A' esata után az Agios-Georgiosi toronyba zárkoztak-be a' Rebellisek, melyre nézve három ágyuk küldetettek oda Napolihól a' toronynak összerontatására.

Generalis Hatzichristós már megérkezett vala a' Parthenioni keskeny útakhoz, melyre nézve minden órán várta Napoliba a' tudósítást a' felől, hogy a' Colokotroni' sergei felhagytak Tripolicházának ostromlásával.

Az az esmeretes Varvaki (a' ki Görög születésű ember lévén hazáját 's hazát a' régibb zenebonák miatt elhagyta volt 's az Orosz Birodalomban telepedett-meg) a' mostani Görög revoluziónak elkezdődése után, a' maga nagy előregedésével se gondolván, az Asofi tenger mellől Taganrockból a' szározon útnak indult és néhány Országokon való általútozás után Görög országba vissza érkezett vala, 's attól a' hazafiai buzgótságtól elevenítettett, hogy sok vagyonát régi hazájának javára feladozza: kevés hónapok alatt a' szerencsének sok féle változandóságait tapasztalta. Tavaly Octoberben érkezett-meg Moreára, a' hol mint Görög Ország' legelső jótévője mindenektől úgy fogadtatott. Négy heteknek telése után már úgy irt felőlle a' Görög Kronika, mint nagyon gyanus emberről. Most pedig, Dec. 10-dikén, csak a' következő hideg-meleg szavakkal emlékezett felőlle a' Hydrai újság: — „

„Ritter Varvacki két hónapokig tartott nállunk való tartózkodás után, tegnap előtt Syraba vette innét útját, a' honnét Zántébe, vagy valamely más Európai országba fog tovább útozni.“

Odysseusról is, kit ezen revoluziónak elején csak nem az ógig magasztaltak a' Görög Újságok, ma úgy irtak a' Livadiai levelek, hogy neki is nagyon elkeltt kedvetlenül, vagy olly dolgok forognak elméjében, mellyeket ő nem mond másoknak: — „

„Sok féleképpen lehet gyanakodni, hogy mi okozza Odysseusnak az ő csudalatos magaviseletét 's ezutánni célzásait. Minden fegyverés társaitól elhagyattatva a' Parnassus hegyének napkeleti oldalán egy nagy barlangban lakik, a' hova az ő akarata nélkül akár melly ellenségnek is lehetetlen volna felmenni. Hat olly gráditos felmenetel van hozzá, mellyek csak-nem meredékesen, függő

egyenesség szerént (perpendikulariter) állanak egymás felett. A' barlangban megférnének néhány ezer emberek. Jó ivó víz találtatik benne faragott kő kútakban, mellyeket ezen új módi katona-remete még 1825-ban készítettett volt itt. Van háza is itt, melly a' barlang' oldalától elválva áll; vannak élés 's hadi munitziós-magazinumai is. Több az, hogy még Kioskot (Chinai filegoriát, is építettett. Legnevezetesebb, hogy három jó ágyúji is vagynak. Vélle laknak ezen barlangban a' mult nyártól fogva a' felesége, az annya 's ennek az ő második férjétől való gyermekci, kik közül egyet nem régen az a' szerencsétlenség ért, hogy a' hegy' oldalán valamely mélységbe esvén, örökre ott maradt. Semmi házi barát vagy társalkodó nincsen véle, kivéven az egy Trewlany nevű Irlandust, ki a' néhány hónapokig Görög országnak javára itt lakott 's itt meghalt Lord Byronnak is jó barátja volt, 's a' ki nem régen Maurokordatóval 's némelly más Görög vezérekkel öszsze veszvén, most ezen hegyen kedvelten és munkátlan szemlélője a' Görög dolgoknak.“

É s z a k i - A m é r i k a .

A' Ney-Yorki levelek szerént Heyné nevű nemzeti-képviselőnek azon jóvállását, melyről már emlékeztünk; hogy jó leszzen Generális Lafayette-nek nemzeti háladatosságból 200,000 Dollárokból és 10,000 hold megművelni való földből álló ajándékot határozni, hosszas vetélkedés nélkül mind két Képviselő Kamarák helybehagyták. (Egy Dollár egy Anglus Talért, vagy öt Francia Frankot teszen.)

A' Senátusban olly jóvállat tetett valamelyik tag által, hogy jó leszzen még kérdezni a' Respublika' Elölülőjétől, hogy nyilatkoztassa-ki, hogy tud-e vagy eseti-e tudára valami abból, hogy az Európai Szent Szövetség, segítségére akar

Spanyol Korónának lenni abba, hogy ez a maga Amerikai tartományait fogyer által ismét elfoglalhassa.

Forog még a Congressusban egy más nagyon fontos kérdés-fenn. Ez abba áll, hogy azt a Columbia nevű nagy vizet, a mely Észak-Amerikának belső részeiről a Csendes tengerre kifolyik, az abba szakadó minden egyéb vízzel egyetemben jó lenne elfoglalni. A Congressus Biztosságot nevezett-ki ezen jóvállásnak megfontolására. Egy Virginiai Képviselő beszédet tartván a Congressusban ezen tárgyról, azt vitatta hosszasan, hogy ha ők ezen vizeknek véghetetlen vidékeiket politikai és katonai módon elfoglalják, nagyon nevelni fogja ez az ő hatalmokat s javokat. De különben is igen alkalmas a mostani idő ezen plánumnak végrehajtására: „mint hogy Angliának és az Orosz Birodalomnak sokkal több dolgot adnak most az ő Európai politikai foglalatosságaik, hogy sem azon forgathatnak elméjeket, hogy nekünk ellentálljanak.“ — Megmagyarázta ezen Képviselő, hogy mely sok haszon következne az ezen vizek mellyékein felállítatandó drága vadbőrökkel való kereskedésből, a mely innét nem soká egész Chináig kiterjesztődne.

December 20-dikán azt a fontos dolgot említik a Philadelphiai levelek, hogy Columbiának Guairai kikötőhelyébe ugyan ezen hónapban egy Francia hadi-brigg érkezett-meg s olly hírek folytak, hogy egy egész kised Francia hadi hajós csoportot vártak oda, azért, hogy elégtételt kérjen a Gazelle nevű Francia hadi-briggnek a Columbiái Veneczuella nevű Corvete által történt megvisitalásáért.

Dánia.

Az itt következő megjegyzésekből meglehetősen hozzá lehet vetni, micsoda

lábön álljon a Hatalmasságoknak tengeri kereskedésen fundálódó tehetősége. Azon kereskedő hajók között, mellyek a múlt esztendőben Koppenhágánál a Sund on által a Balticum tengerre bevezettek, Amerikai hajók találtattak 167-ten, Brémaiak 33-man, Dániaiak 756-ton, Angliaiak 5542-ten, Francia országiak 31-gyen, Hamburgiak 29-czen, Hannoveraiak 558-czan, Lübeckiek 115-tön, Mecklenburgiak 556-tan, Belgiumiak 400-zan, Norwégiaiak 11-gyen, Oldenburgiak 30-czan, Prusziak 2080-nan, Portugalliaiak 6-tan, Oroszok 371-gyen, Svétziaiak 1304-gyen.

Déli Amerika.

Buenos-Ayresből azt írják, hogy az ott lévő Anglus Consul egy alatta lévő Vice-Consul által küldött a Paraguay tartomány Direktorához Doktor Franciahoz arról tévén neki ajánlást, hogy már eljött volna az ideje, hogy azon systemájától elálljon, a mely szerint ő, onnét minden idegen portékát sőt minden idegen embert ki-zár. De kevés reménség van, hogy ezen Országló Doktor ez után is vagy legalább mostanság engedelmesebben viselje magát az idegenek eránt.

A Buenos-Ayresi Országlószerk Kérülő irást bocsátott a Buenos-Ayresi Megyés Fő Papokhoz, melyben azt parancsolja nekik, hogy a Chiliben lévő magát úgynevező Apostoli Vikáriustól Don Muzi Juántól többé semmi Rendeléseket el ne fogadjanak, minthogy ez által megsértetődik egy független Statusnak méltósága. A Buenos-Ayresi Fő Papok úgy lelelték, hogy ők ezen Apostoli Vikarius irásaira különben se figyelmezttek és azokat csak kísértéselnek tartották.

Nagy Britannia.

Már többször irtuk, hogy némelly Francia újságok, melyenek a Csillag

a Fejér Zászló (Drapeau Blanc) mi-képpen okoskodjanak az Anglus Ország-lószéknek azon cselekedetéről, hogy a Spanyol Országtól elszakadott Amerikai Státusokat Független Respublikáknak lenni megesmerte. A Fejér Zászló most ismét fontosan de nagyon hevesen kikelt az Angliai Ország-lószéknek ezen cselekedete ellen. Januárius' 23-kán bocsátotta közre a Fejér Zászló ezen heves okoskodásokat, a mellyek az egész civilizált világot illetik és azt magyarázzák-még, hogy tulajdonképpen mi-soda következéseit várhatja Anglia, előbb vagy hátrább ezen cselekedetének: — „

„Még most is találtak (így szoll a nevzett újság) oly emberek, kik a mi időnkbeli revolúziókat nem különböztetik-meg a régibb századokbeli revolúzióktól. Ezek telyességgel nem oda czéloztak, hogy a fennálló társasági rendet egészen új talp kövekre helyeztessék, hanem csak holmi módosításokat akartak a dolgoknak azon folyamatjában tenni, mellyet a népek egyéb eránt szívből szerettek.

„Mi az a revolúzió, melyről azt látjuk, hogy az egész világot körül útozza? az, hogy minden múltat egészen semmivé tegyen, s hogy minden most fennálló dolgot gyökerestől kiirtson. A ki ezen revolúzióban csak a népeknek a Fejedelmek ellen való felkelését s a lakosoknak a különböző Rendek között való polgári hadakozását látja, nagyon hibázik. Azt a példaadást, hogy Anglia némelly Amerikai Spanyol tartományoknak, mellyek a magok Fejedelmi jusaikat hadakozás által megnyerni s a magok függetlenségét bátorságos lábra állítani akarják, szabadságát megesmerte, nem annyiban tartjuk mi magára Angliára nézve veszedelmesnek, a mennyiben ez csak valami magános (isolált) cselekedetnek lenni gondoltathatik: hanem azért nagyon veszedelmes ez, egy olly nemzetnek, milyen az Anglus, a melly tudni-

illik még ma is minden régi szokásainak rendtartásainak birtokában van, hogy e-képpen olly népekkel jön belső összcseccatolódásba s örökkétartó összcseccatolódásba, a melly népekre már reájokragadtak azon gondolkodási principiumok, mellyek Európát a lefolyt harmincz esztendőkt alatt egészen össze zúzták, össze rakták. Veszedelmeseik lesznek a régi Anglia erköltsi tulajdonságaira nézve az ő ezen új Státusokkal lejendő összcseccatolódásainak következései. Rettenetes az a veszedelem, melly az egész Európai Constinentst (szárazt) fenyegeti, ha minden Amerikai Státusok azt véghez vihetik, hogy magoknak olly Ország-lást állithassanak-fel, melly a Francia Revolúziónak tévelygő tudományával megegyezik. Soha ki nem fognak ezek Európából is óltathatni, valameddig a világnak tulsó oldalán (Américában) teljes erejek szerént fennállanak.

„Minden országok között Anglia az, a melynek magát legnagyobb gondal oltalmazni kellene a revolúziós gondolkodásnak ragadó nyavalyája ellen. Ő mind ez ideig jobban megtartotta a maga régi őseitől réá szállott intézeteket, mint nagyobbára minden más Státusok, s másokkal összcseccatolódattva néki a revolúziókkal ellenkező intézetei vannak, s ezen tekintetben a nyughatatlankodás és fejtelenség Ör-dögének nagyon gazdag préda gyanánt szolgálhat. Az ő magokat jól bíró Aristokratá lakosai, az ő Clérusa, a melly minden más országbelieknel gazdagabb jövedelemmel bír, nagy fundusokkal bíró Univer-sitasai, minden féle mesterség-Czéhei, Bankóji, Kiméllő-kassáji, a földnek majd minden részein talaltató gazdag és tehetős intézetei, mind ezek természetszerént nagyon fogják ingerleni azokat, kik különben is készek a ragadozásra. Detöbb az, hogy a Radikálisoknak olly gondolkodási principiumaik vagynak a szabadságról, s egyenlőségről, mellyekkel sokaknak tele a

feje: 's Nagy Britannia még is, minden erántok viseltető kedvetlensége mellett is, mentségül szolgáló menedéket szolgáltat nékiük most az Új világ' tartományaiban; önn' példaadásának morális fontossága által erősíti a' Liberálisokat. Ma ugyan még csak holmi rendetlen revolúziós ösztöcsoportozások találtak a' Britannus szigeteken, melyeket az Anglus darabankatonaság' kardjának lapjai 's némelly gazdagoknak aranyaik könnyen elnyomhatnak: hanem itt az Újvilág' tartományaiban valamint másutt is olly emberek is találtak, a' kik systema szerént folytatják a' dolgokat, 's a' mellett gazdagok is, hatalmasok is, bölátók is, de egyszersmind nagyon megromlott szívű-lelkű emberek, 's a' kik nem tudhatni mitől, nyereségkivánástólé vagy fanatismustól indittatván, égnék azon kívánságtól, hogy hazájokban revolúziós tüzet gerjeszthessenek. Anglia sem bátoraságos minden szelvszek ellen; még csak néhány orkán-döfések kellenek néki, 's elnyeli a' századok' bölcsességének munkáját azon Oceánus tenger, melynek hajjai közzül őtet a' régi Britannusok' iparkodása illy magasan felemelte.

„De ha felteszszük is, hogy az a' revolúziós lélek, melly most a' világot köröskörül járja, Angliában soha meg nem állapodhatna 's meg nem erősödhetne is, meglephetné az Amérikat egészen 's innét Európát is fenyegethetné. Nem fogjáké még valaha az Észak-Amérikában találtató Anglus volt birtokok, az Egyesült Státusok, hasznát venni annak, hogy Anglia most az Amériikai Spanyol birtokoknak függetlenségét megesmerte? Ki tudja, nem leszneké még valaha ezen Státusok olly szerencésések, hogy vetétkedő társait az Amériikai piacokról kizárják, mint már Európában is sok piacokról kizárattatva szemlélheti magát Anglia az Európában nerekedő szorgalmatosságnak kifejtődzése által? Mi úgy ítélünk, hogy Anglia, az

Amériikai új Respublikáknak megesmerte se által az Észak-Amériikai egyesült Státusoknak hatalmát sokkal jobban megerősíti, mint ugyan azon megesmérés által a' maga tulajdon kereskedési hasznát, mint ő gondózza, nevelni fogja. A' Franklin és Washington' maradékai még meg köszönik valaha Angliának ezen megesmérést.

„De ugyan micsoda környüllások között jutott az Anglus Kabinétnak eszébe, hogy az Amériikai Spanyol birtokok' függetlenségét megesmereje? Ő ezt olly szempillantatban cselekszi, midőn az anyaország inségekkel küszködik; midőn tudja, hogy Spanyol Ország ezen megesmérési jusnak fegyveres kézzel ellent nem állhat; 's midőn a' Spanyol fél sziget minden féle kétségeskedéseknek labyrinthusában tévelyeg. Nemes szívűségé őtet illy szempillantatban az ő utolsó segedelemkűttejétől megfosztani? Spanyol Ország el nem lehet a' maga mostani környüllásai között régi plánta-tartományainak gazdagságai nélkül; ezt magok a' Cortesek is által látták vala, 's ohez alkalmaztatták magokviseleiteiket. Ezen Amériikai birtokok Spanyol Orzágnak már régolta elhagyhatatlanul szükségessékké lettek; ő a' maga tulajdon szorgalmatoskodását elmellőzte azért, hogy plánta-tartományainak Industriáját az által is elősegélje. Egy szóval, Spanyol Ország sokkal inkább Amérikaivá és Amerika sokkal inkább Spanyol Országivá lett, hogy sem a' dolog már most másképpen lehessen. Valamelly népnek megaláztatását 's szerencsétlenségét arra használni, hogy ezekbe még annál jobban beléjek taszítódjék, valósággal olyan politikai cselekedet, hogy minden Liberálisoknak helybehagyását megérdemli.

„Spanyol Országé lett volna az a' kétségbe hozhatatlan jus, hogy ő vegye legelőbb azon hasznokat, melyek a' megesmérésből származhatnak. Ő idővel, és

minekutánna szükségesnek lenni esmerő volna, hogy ezen lépést tegye, alkudozásra léphetett volna a' maga régi plánta-tartományaival, 's magát e-képpen sokféle kereskedési-hasznok eránt bizonyossá tehetete volna. Most elé állj Anglia 's ötét a' maga hebehurgya lépése által mind azoktól a' jussoktól megfosztja, mellyek ötét az elsőbbség szerént illeték volna. Ezen cselekedet közönséges kiáltozást támosztana, ha magános emberek közt történne; hanem úgy látszik, hogy az e-féle, nem sérti-meg némely embereknek finnum érzéseit, mihelyest közönséges alkudozásokról van szó.

„Igen de (így szólnak a' kik ellenkező vélekedésben vagynak) Spanyol Ország nem akart engedni a' kénstelenségnek; ő megátalkodva megmaradott a' maga felvett módja mellett; Anglia nem egyszer segítő kezeket nyújtott néki, de mindenkor vissza taszítottani szemlélte ajánlott közbenjárását; végezetre ő is meguntalkozott; esztendőig färodozott a' fél sziget javáért; Spanyol Ország mellett fegyvert fogott; érette hadakozott; eljött vala végezetra az ideje, hogy magáról is gondolkozzék.

„Ugyan hát mitől fogva jött-el az az idő, hogy egygyik Státusnak jussa legyen arra, hogy a' maga meggyőződését a' másokra erővel réa taszítsa? Azt feltéven is, hogy ezen Státus hibázik, 's esalfa úton indult-el, még sincs a' másoknak jussa arra, hogy ötét minden erköltsiségnek és igasságnak féretetésével a' maga megvalulásáért megbüntesse. Egyéb eránt ha van itt valamely megcsalattatásnak helye, a' jelenlöv esetben Anglia részén van ez inkább mint Spanyol Ország részén, mint hogy Anglia sokkal kevesebbé ítélhet ezen plánta-tartományoknak valóságos állapotjáról, mint maga az anya-ország. Micsoda jussa van Angliának arra, hogy annak ítélete ellen protestáljon, a' kinek

csak egyedül van jussa ítélni? Holvan Angliának az ő arról való Diplomája, hogy ölesalhatatlan?

„Egykor Anglia kiáltozott Francia Országnak az Észak-Amériikai Anglus birtokok eránt mutatott magaviselete ellen (mikor tudniillik a' mostani egyesült Státusok elpartoltak Angliától). Angliának arra igassága volt; 's nekünk úgy látszik, hogy a' Francziák a' hűsz esztendeig tartott vérontás és könyhullatás által elégé meglakoltak a' magok hazájoknak előre nem látó politikájáért. Anglia pedig éppen azon hibát akarja most elkövetni, mellyet akkor az ő vetélkedő társa (Fr. Ország) elkövetett volt; 's ő ezt olly környüállások között akarja most cselekedni, a' mellyek ötét még gyűlölsegesebbé teszik, mint Francia Országot az ő Észak-Amérika-segítségére tett iparkodásai. Nagy Britannianak akkor rettentő hajós seregei, számos fegyveres seregei, hitele, és nagy gazdagságai voltak: de hol vannak ma a' Spanyol Ország seregei, katonaji, 's kinéses kamaráji?

„Igen de (így szólnak ismét a' Canning úr politikájának új barátjai) Spanyol Országnak ez után is megleszen az a' jussa, hogy plánta-tartományait vissza foglalhassa; senki nem fogja gátolni hajós seregeit, hogy az Océánus tengeren által Amérika felé ne evezhessen; azt se' senki, hogy fegyveres seregei az Amériikai partokra kiszálljanak. Anglia nem akar egyebet, hanem csak hogy az egyéb Európai Hatalmasságok neutrálisok maradjanak, hogy Spanyol Országot a' maga-tartományai ellen tejendő iparkodásaiban ne segítsék, valamint szintén, hogy Anglia se' fogja segíteni a' Spanyol Országtól elszakadott tartományokat.“

„Ezen beszéd nem egyéb kegyetlen csufolodásnál; ezen plánta-tartományok függetlenségének megismerése Spanyol

Országnak lehetetlenné teszi azt, hogy ő egyedül maga ezeket vissza vehesse; ezen megesmerés megerősíti az insurgensek bátorságát, kettőzteti az ő segedelem-kütfefeiket; nekik az Anglus kereskedők fegyvert, munitziót, és pénzt visznek, sőt talám egyéb módon is segíteni fogják őket; hogyan lehet tehát erősíteni azt, hogy Spanyol Országot a maga régi tartományainak vissza foglalásában senki nem akarja meggátolni. Legalább meg kell valánunk, hogy Franciaország törvényesebben és egyenesebben viselte magát Spanyol Ország eránt.

„Mi megvalljuk azt, hogy a' Franciaának Napoleon alatt Spanyol Ország-ra tett berontása néki sok kárt okozott: de mi már ezen hibát, a' melly különbben sem volt nemzeti hiba, véghetetlen jó eselekedeteink által 's nagy nemességgel megigazitottuk. Napoleonnak büntételeit az Angoulem Herczeg' virtusai már eltörlötték. Anglia is segítette Spanyol Országot; egyenességgel tusakodott ezen Országnak ügyiért, és régi Constituziójájért: hanem a' mit akkor nagy lelkűséggel kezdett-el, most Ego ismussal végzi.“

P e r s i a.

Schiras mellől Jehan-Nuhmak nevű falusi helyről így irtak 1824-ben Jun. 15-kén a' nevezett városban reggeli 6-todfél órakor történt nagy földrengésről: — Ezen szempillantásban egy szörnyű földrengés serkente-fel bennünket, a' melly 10 óráig még kétszer újult-mee gyengébben. Mi azonnal a' város felé szaladván, legelőbb is egy szép Mosehog lünt szemünkbe, melly a' várostól valami 400 ölnyre találtatik. Ezen szép épület egészen össze hasadozott. Shira'sba beérkezvén, itt előbb semmit se' láhattunk, úgy elvolt egész város a' por-fellegtől lepetve, vég-

re szállván egy kevéssé a' vastag por, sze munkbe tűntek össze omolva a' csak kevés pillantatok előtt fényeskedő Moscheék, Minaretek 's egyéb épületek. A' vár' napkeletre lévő falai össze hasadoztak 's nagyobbára össze omlottak. Kő-szívű embernek kellett volna lenni, kit a' sok ezer siránkozóknak, kiknek rokonaik oda veszttek, fájdalmas kiáltozása meg nem illett volna. Az életben maradott lakosok a' mezőkre szaladván-ki, ott laknak sátorok alatt. Hany ember veszett-el, még nem tudták; némelyek ezerre, mások két ezerre számlálták.“

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen méltoztatott Göncz-Kuszkai Méltóságos Gróf Kornis János eddig az Erdélyi Királyi Fő Kormányzéknel volt Consiliarius urat, a' Fel. Királyi Erdélyi Udvari Cancelláriához Udvari Consiliariusá és Referendariusá kinevezni.

Hasonlóképpen eddig ugyancsak az Erdélyi Királyi Fő Kormányzó széknél szolgált Branitskai Báró Josika Samuel Urat, kimutatott tehetségeire, erköltsi szép tulajdonságaira, és dicséretes magaviseletére való tekintetből, az Erdélyi-Felséges Királyi Udvari Cancelláriához Honorarius Concipistává méltoztatott Ő Császári Királyi Felsége kegyelmesen kinevezni.

Az a' szerencsétlen ember kiről tavaly többször irtuk, hogy Komáromban szüntelen tartó alvás állapotjara jutván onnét ezen állapotjában Bécsbe hozattatott 's az ispotályba tétetté, ott illy állapotban már a' második esztendő töltené, mostanság ismét felelevenült. Az ő alvásamás fél esztendeig tartott egy végtiben. Alvásának minéműségéről tavaly környülállá

osan irtunk volt, most már csak arról kell rövideden emlékeznünk, hogy miként tért ismét vissza az életre. A' görös nagyon kezdte kínozni; erre tagjainak akaratóból következő mozdulásai vétettek észre, 's ezek után az érzésnek minden jelei megmutatták magokat. A' magáról való tudás is teljesen helyre állott. Beszédre ugyan még nem alkalmas: de jeladások vagy, valami reszkető írás által minden kérdésre megfelel, Egész szavakat is ki-mond már, kevés bajlódással, melyre nézve, reménység lehet, hogy testének erőssödésével beszéllő tchetsége is egészen helyre fog állani. Az ágyban már magától fel-ül; tagjait minden felé mozgathatja, csak a' bal térdjekalása nem alkalmas még arra, hogy lábát mozgathassa. Nagyon sok ételt kíván, adnak is néki másfél esztendeig tartott csupa levesessel való élés után eleget, de nagy vigyázással, hogy eléhezett gyomrát meg ne terhelje, inkább gyakran, de csak kevés portzióknént, legfeljebb minden harmadik órában. Már most hust is eszik. Ábrázatjának tekintete most sokkal elevenebb mint eddig. Reménység van, hogy egészen lábra fog állani. Már orvosságot se' adnak néki, csak fercsztik.

lóságos Belső Titkos Tanácsosnak 's N. Á. va V. gye Fő Ispányának — úgy Tekintetes Motesiczi idősb Motesiczky Pál Urnak személyekben, kik közzül az első e' h. 2-kán életének 72-dik, e' pedig Jan. 16-kán életének 89-dik esztendejében mult ki a' világból.

A' Pesti Ujságban Jan. 10-kén jelentetik Unghvárról, hogy Bécsi Nagy keresztedők Lackenbacher Henrik és Bernard Urak a' mult Dec. 28-kán fényes pompával iktattattak-hé ezen Nemes Megyében helyheztetett Salamón helységében lévő Királyi Adomány mellett nyert jószágjokba, mint Királyi Ember Tekintetes Biharfalvai Nemes Lőrincz All-Ispány, és Leleszi Egyházi hiteles helynek kikaldöltje Fő Tisztelendő Ormoss Lőrincz Urak által. A' Lackenbacher Urak Meghatalmazottja volt Tek. Farkasfalvi Farkas László Úr több T. N. V. gyék Táblabírája, kinck a' K. Adomány szokott módon általadattatott. Gyökeres Magyar Beszédet tartottak ezen alkalmatossággal elébb a' T. Beiktató All-Ispány 's későbbre az Általvévő Biztos Urak, 's mind ezeknek végzete után a' számos Vendégek jól megakatott' asztalhoz ültek, 's mint az érdemes tudósító szavait bérekeszti, Felséges Urunk, Királynéck, és az egész Felséges Família' egészségéért a' legörvendetesebb „Éljen!“ kiáltások között, számos Tóbat-Boros poharakat kiürítettek. Vig mulatások között töltötték el, mind a' három napokat, mellyeket az Ungvári Orpheus ritka szívveható Magyar nótáival, 's éneklésével vidámitván, mindenck szájo-koá számtalanszor zengett, „Éljen Felséges Királyunk!“

Magyar Ország.

A' Posonyi Déák Ujság szerint ezen új esztendő már két nevezetes emberektől igaz Magyaroktól, nagy érdemekkel tündöklött Havasiaktól fosztotta-meg Hazánkat, Gróf Szapári Szapáry Pál Úr Ó Excelentziájának Murai-Szombath és Szécsi-Sziget Örökösének, Cs. K. Camerariusnak, Va-